

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑

มกราคม - กุมภาพันธ์

๒๕๒๘

"ข้อ 23" เป็นข้อห้ามเพื่อบริการและเล่นนอกระยะจาก

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เล่นนอกระยะบริการ
  2. เล่นนอกบทความสารคดี
  3. เผยแพร่ข่าวบุคคลและกิจกรรมใน มศว
  4. เล่นนอกระยะสร้างสรรคเพื่อการพัฒนาสถาบัน
- ซึ่งหาอ่านที่ใด ๆ ไม่ได้

จัดทำโดย สำนักหอสมุดกลาง มศว ประสานมิตร โทร. 2584002, 136

ฝ่ายประสานงาน ฝ่ายส่งเสริมการใช้บริการ

กองบรรณาธิการ สุนทร แก้วลาย สุพัฒน์ ล่องแสงจันทร์

สมพร ต่อประดิษฐ์ วิมล กลิ่นหอม

อารีย์ ชื่นวัฒนา พิไลพรรณ ลู่ดวงโช

อัญชลี อานาฉรรรม อัญชลี ลุตธรรม

พิมล เมฆสวัสดิ์

ฝ่ายผลิตและฝ่ายศิลป ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สนเทศ

และฝ่ายสื่อโสตทัศนศึกษา

ฝ่ายลมาชิกและจัดสิ่ง สำนักงานเลขานุการ

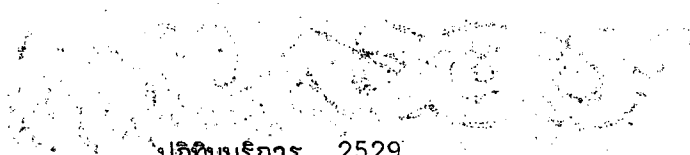

ข่าวสารเพื่อบริการและเสนอสาระ

จากสำนักหอสมุดกลาง มศว ประสานมิตร

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 ม.ค. - ก.พ. 2529

①	เกริ่น	⑮	ครูและปัญญาชนกับการพัฒนา ประเทศสืบ... วุฒิชัย มุลศิลป์
③	มติปัญหา	⑳	พื้นผอย
④	เรียนภาษาญี่ปุ่นไปพร้อม ข้าพเจ้า (2) รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา โคะระระ วะ อะคะอิ ฮิอง เต้ส...	㉑	ข่าวบริการห้องสมุด
		㉓	สารานุกรมข่าวขอย

ปฏิทินบริการ 2529

สำนักหอสมุดกลาง

3 ส.ค. - 21 ส.ค. 2529   บริการ 8.30 - 16.30 น.

ภาคฤดูร้อน

24 ส.ค. - 8 พ.ค. 2529   บริการ 8.00 - 17.30 น.

เสาร์   ปิดบริการ

อาทิตย์ - นักช้ตฤกษ์   ปิดบริการ

9 พ.ค. - 30 พ.ค. 2529   บริการ 8.30 - 16.30 น.

เสาร์   ปิดบริการ

อาทิตย์ - นักช้ตฤกษ์   ปิดบริการ

บทสรุป

เหมือนติดปีกบิน ก็เวลาใจละครีบ "ช้อย 23" ฉบับนี้เป็นฉบับ

ขึ้นปีที่ 2 ยืนหยัดมาได้ด้วยศรัทธาของคณะทีมงานผู้จัดทำ ผู้เขียนบทความ และผู้อ่านจำนวนหนึ่ง (หากนับเฉพาะสมาชิกบอกรับประจำโดยตั้งใจก็เห็นจะประมาณครึ่งร้อยเศษ ๆ) ไหน ๆ เราก็มีความตั้งใจที่จะทำต่อไปอย่างน้อยก็อีก 1 ปี ก็จำเป็นอยู่เองที่ต้องหันมามองตัวเองเสียบ้าง เพื่อว่าเราจะได้ทำกันต่อไปอย่างมีเป้าหมายและกำลังใจ (เพราะมีผู้อ่านมากหน้าหลายตา) ในฉบับนี้เราจึงได้แนบแบบสำรวจมาด้วย โปรดสละเวลาให้สักสี่ห้านาที เพื่อช่วยกันพัฒนา "ช้อย 23" ให้เป็นที่ต้องการของท่านมากยิ่งขึ้น

...ขึ้นปีใหม่ จะไม่มีอะไรใหม่เสียเลย ก็อาจจะทำให้เสียความรู้สึกของผู้อ่าน "ช้อย 23" พอจะสำเหนียกเรื่องนี้อยู่บ้าง ความใหม่ประการแรกก็คือข่าวสารเกี่ยวกับโครงการสำนักบริการคอมพิวเตอร์ได้แยกออกไป แดกกิ่งก้านเป็น "ดาต้า 23" เพราะฉะนั้นท่านที่สนใจข่าวคราวอันเป็นเรื่องราวด้านคอมพิวเตอร์และบริการต่าง ๆ โปรดติดตามได้จาก "ดาต้า 23" นิมิตรหมายในเรื่องนี้ก็คือว่า ท่านจะได้อ่านเรื่องราวจาก "ช้อย 23" มากขึ้นกว่าเดิม (ถ้าผู้เขียนยังช่วยกันเขียนนะครับ) และท่านที่สนใจเรื่องคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยก็จะได้อ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจอย่างจุใจ ความเปลี่ยนแปลงประการต่อมาก็คือ การปรับปรุงทีมงานผู้จัดทำ ซึ่งเราคาดหมายว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ "ช้อย 23" มีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

... ลูกติดพันจากปีเก่า ฉบับนี้ "ชอย 23" คงนำท่านท่องเที่ยวในอารมณ
ไปในเอเชียเช่นเคย อาจารย์วิฑูดีชัยรำลึกถึงวันครูซึ่งผ่านไประยะหนึ่งงวดงบประมาณ
แล้ว แต่ความจริง และข้อคิดที่ควรคำนึงโดยผู้ที่มีอาชีพสอนหนังสือยังเป็นสิ่งที่ไม่
ล้าสมัย ตามติดด้วยบทเรียนภาษาญี่ปุ่นจาก ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เริ่ม
บทเรียนที่ 2 หัวขั้ว 2 เดือนที่ผ่านมาท่านที่สนใจฝึกภาษาญี่ปุ่น คงลองบทที่ 1
เป็นอย่างดี พรอมที่จะขึ้นบทที่ 2 ใต้นะครับ

... สำหรับคอลัมน์อื่นก็คงมีพร้อมเพียงเช่นเคย

พบกันใหม่ฉบับหน้า อย่าลืมตอบแบบสำรวจและส่งคืนตามที่อยู่ด้านหลัง
แบบสำรวจด้วย ขอขอบคุณครับ.

อนิเมะขี้บุงบุง

มีสิ่งอัปมงคลอยู่ 3 ประการในชีวิตคนที่ต้องระวังให้ลงหนักเมื่อพบพาน
สิ่งทั้งสามนั้นคือ ความมั่งมีหนึ่ง ความลู่ล่สบายจนเกินการหนึ่ง และความ
มั่นคงถาวรอีกหนึ่ง สิ่งทั้งสามนี้มักจะทำให้เราเสียคนได้โดยง่าย หากมั่งมี
เกินไป เงินตราก็จะบดบังสิ่งดี ๆ ในตัวเสียหมด ชีวิตจะมักง่ายขึ้น เงินมัก
จะทำให้ได้อะไรหลาย ๆ อย่างมาง่ายตายเกินไป หากได้มาง่ายเกินไป
ชีวิตก็จะหมดรสขชาติแล้ว ความลู่ล่สบายนั้นเล่าหากมีมากจนเกินควร ก็
ทำให้ล้าลึก ความทุกข์ยากลำบากนั้นเหมือนยาหม้อ มีรสขมฝาดก็จริง แต่ก็
ช่วยรักษาโรคร้ายของชีวิต ขนมนุ่มมีรสหวาน แต่ถ้ากินมากไปก็เข้าทำนอง
หวานจนเอียน หากชีวิตคนทรมานด้วยความลู่ล่สบาย ก็คงไม่กล้าที่จะเผชิญ
ความยากลำบากอีกแล้ว หากเอาแต่เสพสุข รับประทานขนมหวานมากเกินไป
คงจะต้องเอาเสีรเข้าสักวันหนึ่งเป็นแน่ ข้างฝ่ายความมั่นคงนั้นเล่าก็คอยหลอก
หลอนให้หลงยึดมั่นและภาคภูมิใจอย่างสม ๆ แล้ง ๆ สถานะหน้าที่ทางสังคม
อาชีพการงาน ได้รับการยอมรับนับถือเหมือนทรงเหล็กที่ขึงเราไว้ข้างใน...

เรื่องมหาดเล็กบ้าน ไปพร้อมกันแล้ว (2)

รศ.ดร.สุนทร โคตรบรรเทา

บทที่สอง

โคะระะ วะ อะคะอิ อีอง เต็ส (นี้เป็นหนังสือแดง)

1. คำศัพท์

อะคะอิ	แดง มีสีแดง	คิอิโระอิ	เหลือง สีเหลือง
อะโอะอิ	ฟ้า มีสีอ่อน	นะกะอิ	ยาว
โคะโนะ	นี้	มิจิคะอิ	สั้น
คิโระอิ	ขาว สีขาว (ผิวขาว)	อะโคะ	กลอง ลัง
โตะโนะ	นั้น	อะโนะ	โน้น
ตอนนะ	ชนิดไหน ชนิดอะไร	โอะคิอิ	ใหญ่
อิโระ	สี	ฮิอิสะอิ	เล็ก
คิโระอิ	ดำ สีดำ (ผิวคล้ำ)		

2. บทอาณ

โคะระะ วะ อะคะอิ ฮ็อง เต็ล

โคะระะ วะ อะโอะอิ ฮ็อง เต็ล

โคะโนะ คะมิ วะ ชิโระอิ เต็ล

โสะโนะ คะมิ โมะ ชิโระอิ เต็ล คะ

อิอิเอะ ชิโระคิ วะ อะริมะเล็ง

เดะวะ ดอนนะ อิโระ เต็ล คะ

คิโระอิ เต็ล

โคะโนะ เอ็งพิทลึ วะ ดอนนะ อิโระ เต็ล คะ

คิอิโระอิ เต็ล

โคะโนะ เอ็งพิทลึ วะ นะกะอิ เต็ล คะ

อิอิเอะ นะกะคิ วะ อะริมะเล็ง มิฉคะอิ เต็ล

อะระะ วะ นัน เต็ล คะ

อะโคะ เต็ล

อะโนะ อะโคะ วะ โอคิอิ เต็ล คะ

อิอิเอะ โอคิอิ วะ อะริมะเล็ง ฮิอิสะอิ เต็ล

อะโนะ ฮิอิสะอิ อะโคะ วะ อะคะอิ เต็ล คะ อะโอะอิ เต็ล คะ

อะโอะอิ เต็ล

3. ประโยคหลัก

1. โคะระะ วะ อะคะอิ ฮ็อง เต็ล นี้เป็นหนังสือสีแดง
2. โคะโนะ คะมิ วะ จิโระอิ เต็ล กระตาดนี้เป็นสีขาว
3. โละโนะ คะมิ โมะ จิโระอิ เต็ล คะ กระตาดนั้นเป็นสีขาวด้วยหรือ
4. อี้เอะ จิโระอิ คี วะ อะริมะเล็ง เปล่า ไม่ใช่สีขาว
5. ดอนนะ อิโระ เต็ล คะ เป็นสีอะไร
6. คีโระอิ เต็ล เป็นสีดำ
7. โคะโนะ เอ็งทิสึ วะ ดอนนะ อิโระ เต็ล คะ ดินล่อนี้สีอะไร
8. อะโนะ ฮิโสะอิ ฮะโคะ วะ อะคะอิ กล่องเล็กไหมสีแดงหรือสีฟ้า
เต็ล คะ อะโอะอิ เต็ล คะ

4. หลักไวยากรณ์

1. ในภาษาญี่ปุ่นมีคำคุณศัพท์ อยู่สองพวก คือคำคุณศัพท์แท้ และคำคุณศัพท์
ไม่แท้ แต่ในบทนี้จะพบเฉพาะคำคุณศัพท์แท้ เท่านั้น
2. คำคุณศัพท์แท้คือคำที่ลงท้ายด้วย -อะอิ -อิอิ -ฮิอิ และ -โอะอิ เช่น
อะคะอิ (สีแดง) จิโระอิ (สีขาว) โอคิอิ (ใหญ่) และ
ฮิโสะอิ (เล็ก) เป็นต้น
3. ตำแหน่งคำคุณศัพท์แท้ เมื่อขยายนามโดยตรง คำคุณศัพท์แท้จะอยู่หน้า
คำนาม เช่นตัวอย่าง

อะคะอิ ฮ็อง (หนังสือสีแดง) จิโระอิ คะมิ (กระตาดสีขาว)

นะกะอิ เอ็งทิสึ (ดินล่อแก่งยาว)

4. คำคุณศัพท์แท้เมื่อขยายโดยผ่าน "เติล" (เป็น) จะมีคำว่า "โนะ"
 มาขึ้นระหว่างคำคุณศัพท์แท้กับ "เติล" ในประโยคที่เป็นภาษาราชการ
 เช่น

โคะโนะ คะมิ วะ ชิโระอิ โนะ เติล กระตาดนี้ เป็นสีขาว

โคะโนะ อีสึ วะ อะคะอิ โนะ เติล แก้วนี้ เป็นสีแดง

อะโนะ ฮะโคะ วะ โอคิอิ โนะ เติล กล่องโน้มนับใหญ่

หมายเหตุ ในภาษาพูดมักจะยกเว้นคำว่า "โนะ" เช่นในประโยค

ข้างบนอาจจะพูดว่า โคะโนะ คะมิ วะ ชิโระอิ เติล

โคะโนะ อีสึ วะ อะคะอิ เติล

อะโนะ ฮะโคะ วะ โอคิอิ เติล

5. คำคุณศัพท์แท้ในประโยคปฏิเสธ ในรูปประโยคปฏิเสธคำคุณศัพท์แท้
 จะลดรูป -อิ ที่อยู่เป็นพยางค์ท้ายของคำออก แล้วเติม -คิ เข้าไปแทน
 และตามด้วยคำว่า วะ อะริมะเล็ง ดังตัวอย่าง

โคะโนะ คะมิ วะ ชิโระคิ วะ อะริมะเล็ง กระตาดนี้ไม่เป็นสีขาว

โคะโนะ เอ็งพิทลี วะ นะกะคิ วะ อะริมะเล็ง ดินล่อแห่งนี้ไม่ยาว

6. การใช้คำ "โคะระะ" "โละระะ" และ "อะระะ" คำว่า

"โคะระะ" (นี้) "โละระะ" (นั้น) และ "อะระะ" (โน้น)

ที่พบในบทหนึ่งเป็นคำสรรพนาม หรือคำแทนนาม เช่นในประโยค

ต่อไปนี้

โคะระะ วะ อี๋อง เตีล นี้เป็นหนังสือ

โละระะ วะ อีสึ เตีล นี้เป็นเก้าอี้

อะระะ วะ มะโคะ เตีล โน้นเป็นหน้าต่าง

7. การใช้คำ "โคะโนะ" "โละโนะ" และ "อะโนะ" คำว่า

"โคะโนะ" (นี้) "โละโนะ" (นั้น) และ "อะโนะ" (โน้น)

เป็นคำคุณศัพท์หน้าคำนาม เช่น

โคะโนะ อะโคะ (กล่องนี้) โละโนะ ทลึคิอะะ (โต๊ะนั้น)

ภาวะ อะโนะ อี๋อง (หนังสือโน้น)

5. ประโยคสนทนา

1. อีคะกะ เตีล คะ คุณสบายดีหรือ

2. เก็งคิ เตีล สบายดี

3. โละระะ วะ เค็คโค เตีล นินดีแล้ว

4. อะริกะโต (โกะอะอิมัส) ขอบคุณ (มาก)

5. โต อิตะชิมะฉิตะะ ไม่เป็นไรครับ ไม่เป็นไรค่ะ

คำอธิบาย

1. อิตะกะ แปลว่า เป็นอย่างไร
2. เก็งคิ แปลว่า กำลังร่างกาย มีกำลัง มีสุขภาพดี
3. เค็คโค แปลว่า ดี วิเศษ สบายดี
4. อะริกะโต โกะชะอิมัส แปลตามตัวว่า "ยากที่จะเกิดขึ้น"

หมายความว่า การกระทำด้วยความกรุณาของท่านต่อข้าพเจ้านั้นไม่ค่อยได้พบบ่อยนัก ดังนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นบุญคุณ เมื่อใช้กับผู้มาอาวุโสเท่ากันหรืออ่อนกว่าจะยกเว้น "โกะชะอิมัส"

5. โต อิตะชิมะชิเตะ เป็นคำตอบรับคำขอบคุณ แปลตามตัวว่า "โปรดอย่าพูดเช่นนั้น" ซึ่งเป็นคำตอบขอบคุณที่สุภาพมาก ซึ่งตรงกับ "ไม่เป็นไรครับ (ค่ะ)"

6. แบบฝึกหัด

1. จงพูดวลีภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ให้คล่อง แล้วจึงพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นและไทย
  1. คิโระอิ ฮ็อง
  2. ชิโระอิ คะมิ
  3. อะคะอิ อีสึ
  4. นะคะอิ เอ็งพิทสึ
  5. โอคิอิ อะโตะ
  6. ฮิโสะอิ อีสึ
  7. โอคิอิ ทสึเคะเอะ
  8. มิชิคะอิ เอ็งพิทสึ
  9. อะโอะอิ มะโตะ
  10. คิอิโระอิ โตะอะ

2. จงพูดประโยคต่อไปนี้ เป็นภาษาญี่ปุ่น จนสามารถพูดได้คล่อง

1. ก. นี้เป็นหนังสือ   ข. หนังสือนี้เป็นสีขาว   ค. นี้เป็นหนังสือสีขาว
2. ก. นี้เป็นกระดาษ   ข. กระดาษนี้เป็นสีขาว   ค. นี้เป็นกระดาษสีขาว
3. ก. นั้นเป็นเก้าอี้   ข. เก้าอี้ยันสีแดง   ค. นั้นเป็นเก้าอี้สีแดง
4. ก. นั้นเป็นดินสอ   ข. ดินสอนั้นยาว   ค. นั้นเป็นดินสอยาว
5. ก. โน้นเป็นกล่อง   ข. กล่องโน้นใบใหญ่   ค. โน้นเป็นกล่องใบใหญ่
6. ก. โน้นเป็นประตู   ข. ประตูโน้นเล็ก   ค. โน้นเป็นประตูเล็ก
7. ก. โน้นเป็นโต๊ะ   ข. โต๊ะโน้นใหญ่   ค. โน้นเป็นโต๊ะตัวใหญ่
8. ก. นี้เป็นดินสอ   ข. ดินสอแท่งนี้สีดำ   ค. นี้เป็นดินสอสีดำ
9. ก. นั้นเป็นหน้าต่าง   ข. หน้าต่างนั้นสีฟ้า   ค. นั้นเป็นหน้าต่างสีฟ้า
10. ก. โน้นเป็นประตู   ข. ประตูโน้นสีเหลือง   ค. โน้นเป็นประตูสีเหลือง

3. จงพูดประโยคต่อไปนี้ เป็นภาษาราชการ

1. โคะโนะ คะมิ วะ จิโระอิ เต็ล
2. อะโนะ อะโคะ วะ โอคิอิ เต็ล
3. โสะโนะ ฮิชิ วะ อะคะอิ เต็ล
4. อะโนะ ฮ็อง วะ โอคิอิ เต็ล
5. โคะโนะ เอ็งพิทสิ วะ มิชิคะอิ เต็ล
6. โสะโนะ มะโตะ วะ อะโอะอิ เต็ล
7. อะโนะ ทสิคิเอะ วะ ฮิชิสะอิ เต็ล

8. โคะโนะ เอ็งพิทลี วะ นะกะอิ เต็ล
  9. โละโนะ มะโคะ วะ คิอิโระอิ เต็ล
  10. อะโนะ โตะ วะ คิโระอิ เต็ล
4. จงเปลี่ยนประโยคต่อไปนี้เป็นประโยคปฏิเสธ และพูดให้คล้อง
1. อะโนะ ฮ็อง วะ อะโอะอิ เต็ล
  2. โคะโนะ คะมิ วะ จิโระอิ เต็ล
  3. โละโนะ คะมิ โมะ จิโระอิ เต็ล
  4. คิอิโระอิ เต็ล
  5. โคะโนะ เอ็งพิทลี วะ นะกะอิ เต็ล
  6. อะโนะ ฮะโคะ วะ โอคิอิ เต็ล
  7. อะโนะ ฮิอิสะอิ ฮะโคะ วะ อะคะอิ เต็ล
  8. โละโนะ อะคะอิ ฮะโคะ วะ ฮิอิสะอิ เต็ล
  9. โคะโนะ จิโระอิ ทลีคีเอะ วะ โอคิอิ เต็ล
  10. อะโนะ คิโระอิ ฮะโคะ วะ ฮิอิสะอิ
5. จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใช้คำในวงเล็บ
- ตัวอย่าง คำถาม โคะโนะ เอ็งพิทลี วะ ดอนนะ อิโระ เต็ล คะ (อะคะอิ)
คำตอบ โคะโนะ เอ็งพิทลี วะ อะคะอิ เต็ล

1. โละ โนะ อีอง วะ ดอนนะ อีโระ เต็ล คะ (อะโอะอิ)
2. อะ โนะ อะ โคะ วะ ดอนนะ อีโระ เต็ล คะ (คิอิโระอิ)
3. โคะ โนะ ทลีคิเอะ วะ ดอนนะ อีโระ เต็ล คะ (คิโระอิ)
4. โละ โนะ มะ โตะ วะ ดอนนะ อีโระ เต็ล คะ (ฉิโระอิ)
5. อะ โนะ โตะ วะ ดอนนะ อีโระ เต็ล คะ (อะคะอิ)

6. จงพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นในประโยคต่อไปนี้

1. กล่องนี้สีอะไร	2. กล่องนี้สีแดง
3. กล่องใบนี้ใหญ่ไหม	4. ไม้ใหญ่
5. หนังสือเล่มนี้สีอะไร	6. หนังสือเล่มนี้สีขาว
7. ดินล่อแท่งนั้นยาวหรือสั้น	8. ดินล่อสีแดงแท่งนั้นสั้น
9. กระดาษแผ่นนี้สีฟ้า	10. กล่องใบไหนเล็ก
11. คุณสบายดีหรือ	12. สบายดี
13. ขอบคุรมาก	14. ไม่เป็นไรค่ะ
15. พบกันใหม่	16. ครับ พบกันใหม่

7. บทเรียนสำเร็จรูป

1. ในภาษาญี่ปุ่นมีคำคุณศัพท์อยู่ (1) _____ ประเภทคือ	ล่อง
คำคุณศัพท์ (2) _____ และคำคุณศัพท์ไม่แท้	แท้
2. คำคุณศัพท์แท้จะลงท้าย (3) _____	-อะ-อิอิ
_____ คำคุณศัพท์แท้เมื่อขยายนามโดยตรงจะอยู่	-อีอิ-โอะอิ
(4) _____ คำนาม แต่ถ้าขยายโดยผ่าน "เต็ล"	หน้า

(เป็น) จะมีคำว่า (5) _____ ซึ่งเป็น "คำเสริม"

โนะ

มาคั่นระหว่างคำคุณศัพท์แท้และ "เติล" เช่น

"เป็นสีแดง" จะพูดว่า (6) _____ แต่คำว่า "โนะ"

อะคะอิ โนะ เติล

อาจจะยกเว้นได้ในภาษาพูด จะใช้ในภาษาราชการ
เท่านั้น

3. เมื่อคำคุณศัพท์ใช้ในความหมายเป็นปฏิเสธ จะ

เปลี่ยนพยางค์สุดท้ายคือ (7) _____ เป็น (8) _____

-อิ / -คิ

แล้วตามด้วยวลีว่า (9) _____

วะ อะริมะ เสิง

4. คำว่า "โคะระะ" (นี้) "โสะระะ" (นั่น) และ

"อะระะ" (โน้น) เป็นคำ (10) _____ ส่วนคำว่า

ลัรรพนาม

"โคะโนะ" (นี้) "โสะโนะ" (นั่น) และ

"อะโนะ" (โน้น) เป็นคำ (11) _____ อยู่หน้าคำนาม

คุณศัพท์

เช่นคำว่า "กล่องนี้" จะพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า (12) _____

โคะโนะ อะโคะ

_____ และ "หนังสือโน้น" จะพูดว่า (13) _____

อะโนะ ฮีอง

5. คำว่า "ขอบคุณมาก" ในภาษาญี่ปุ่นจะพูดว่า (14) _____

อะริกะโต โกะชะอิมัส

_____ ซึ่งคำหลังอาจจะยกเว้นได้ถ้าใช้พูด

กับผู้เฒ่าผู้แก่หรือ (15) _____

อ่อนกว่า

6. คำว่า "ไม่เป็นไรครับ" หรือ "ไม่เป็นไรค่ะ" จะพูด เป็นภาษาญี่ปุ่นว่า (16) _____ ซึ่งถือเป็นคำสุภาพมาก	โต อิตะชิมะชิเตะ
7. คำว่า "เป็นอะไร" จะพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า (17) _____ ซึ่งคำว่า "ตอนนะ" แปลว่า (18) _____ และคำ "อิโระะ" แปลว่า (19) _____	ตอนนะ อิโระ เติ้ล คะ อะไร ลี
8. คำว่า "สบายดี" พูดเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า (20) _____	เก็งคิ เติ้ล

อย่าเพิ่งตื่นเต้น!

สถิติการคาดคะเนอายุเฉลี่ยของชาวเราและชาวเขา

ตั้งแต่ ปี 2443 - 2526

ปี พ.ศ.	อายุผู้หญิง	อายุผู้ชาย
2443	50	46
2463	60	56
2481	66	61
2501	74	68
2520	75.9	69.8
2526	77.4	71.3

Guinness the Book of Answers. 1985.

ครูและปัญญาชน กับการพัฒนาประเทศไทย

วุฒิชัย มุลศิลป์

เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา เป็นเดือนที่มักเฝ้ามองสินส่นใจและติดตามข่าวอย่างใกล้ชิด แต่ไม่ใช่ติดตามข่าวสัปดาห์ หากเป็นเรื่องการประชุมพรรคคอมมิวนิสต์จีน และการเปลี่ยนแปลงผู้นำในระดับสูง ข่าววันครูจึงไม่ได้ปรากฏในสื่อมวลชนของไทยและเทศ ถ้าเช่นนั้นเรื่องนี้สำคัญอย่างไร เพื่อความเข้าใจเห็นจะต้องอธิบายย้อนหลังไปไกลสักหน่อยนะครับ ให้เกือบสุด "ช้อย 23" กันเลยละครับ โดยเริ่มแต่เมื่อ พ.ศ. 2500 ที่อดีตประธานเหมา เจ๋อตุง เปิดโอกาสให้ผู้คนที่ทั้งหลายโดยเฉพาะปัญญาชนสามารถวิพากษ์วิจารณ์การบริหารประเทศของพรรคคอมมิวนิสต์จีนโดยคำกล่าวที่ว่า "จงปล่อยยให้ร้อยดอกเบ่งบาน" "จงปล่อยยให้สำนักความคิดร้อยสำนักประชันขันสู้กัน" พร้อมกับย้ำว่า "เราชาวมากรักซีลตั๋ย่อมไม่กลัวการวิพากษ์วิจารณ์" แม้ว่าหลักการสำคัญของแนวความคิดของอดีตประธานเหมา เจ๋อตุง ในเรื่องนี้ก็เพื่อส่งเสริมความรุ่งเรืองของศิลปะ และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งผู้นำของสินตูจะมีความมั่นใจในผลพวงแห่งความสำเร็จในการแก้ไขปัญหายของประเทศที่เสมือนแผลเน่าเปื่อยและเรื้อรังมาตงอย่างน้อยก็ร้อยปี โดยใช้เวลาเพียง 6-7 ปี ซึ่งว่าไปแล้ว ความสำเร็จดังกล่าวก็น่าที่จะทำให้เกิดความมั่นใจและการยอมรับจากใคร

ล้มเหลวและผิดพลาดมากมาย เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การขาด
ความรู้และประสบการณ์ของ "พวกแดง" แต่ผู้นำจีนก็ยังไม่ยอมไว้วางใจ
ปัญญาชนอยู่ดี

พวกปัญญาชนตกต่ำถึงขีดสุดในช่วง 10 ปี ของการปฏิวัติวัฒนธรรม
หรือที่ปัจจุบันบางคนเรียกว่า "การประหารวัฒนธรรม" (พ.ศ. 2509-2519)
คือถูกจำกัดไว้เป็นอันดับ 9 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดของการจัดระดับในสังคมจีน
หรือจะเรียกเป็นขั้นต่ำสุดก็คงได้ โดยพวกปัญญาชนรวมทั้งครูบาอาจารย์
ทั้งหลาย จะมีรายได้น้อยมาก โอกาสในการได้ตำแหน่งหรือตำแหน่ง
ที่ตีกวาก็ยาก สวัสดิการและสิทธิพิเศษต่าง ๆ ก็แทบจะไม่มี รวมทั้ง
สวัสดิการในการรักษาตัวเมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยก็แสนจะยากเย็น แถมยังมีครุใน
ดินแดนบางส่วน บางคนถูกติดค้างเงินเดือนเป็นปี ๆ ด้วย ยิ่งไปกว่านั้น
ถ้าครู อาจารย์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนก็มีโอกาสยากมาก
และตั้งที่เรารู้อ่าวกันมาบ้างแล้ว พวกปัญญาชน ครูบาอาจารย์ (ยกเว้น
นักวิทยาศาสตร์) อยู่ในภาวะที่ลำบากมาก หลายคนถูก "ลูกศิษย์ที่เคารพ"
เล่นงานอย่างหนัก บางคนก็ทนไม่ได้ถึงกับฆ่าตัวตายก็มี ดังเช่นในมหาวิทยาลัย
ปักกิ่งในช่วงของการปฏิวัติวัฒนธรรม

ครั้งยุคแห่งความรุนแรง และ "แก๊งค์สี่คน" ถูกกำจัดไป และตั้ง เสี่ยวผิง
ได้หวนกลับมาใช้อำนาจใหม่ หลังจากหมดอำนาจไปถึง 2 ครั้ง 2 ครา

เติ้ง เสี่ยวผิง ได้นำนโยบาย 4 ทศวรรษ อันได้แก่ ความทันสมัยในด้าน
เกษตรกรรม อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการป้องกัน
ประเทศ มาปฏิบัติอย่างจริงจัง (ควรกล่าวในที่นี้ด้วยว่า ผู้ที่คิดริเริ่มเกี่ยว
กับนโยบาย 4 ทศวรรษนี้ก็คือ นายกรัฐมนตรี โจว เอ็นไหล ผู้ล่วงลับไปแล้ว)
เพื่อเร่งรัดพัฒนาจีนให้เป็นประเทศทันสมัยภายในปี พ.ศ. 2543 หรือ ค.ศ.
2000 (แต่บัดนี้ เติ้ง เสี่ยวผิง ชกไม่แน่ใจเสียแล้วว่า จะบรรลุผลตาม
เป้าหรือเปล่า และเลื่อนเป้าหมายออกไปอีกเป็น พ.ศ. 2593 หรือ ค.ศ.
2050) อีกทั้งดำเนินนโยบายเปิดประตูเพื่อเชื้อเชิญต่างชาติเข้าไปลงทุน
ในจีน แถมยังจัดเขตเศรษฐกิจพิเศษให้อีกด้วย ตามชายฝั่งทะเลหลายแห่ง
ซึ่งเขตเศรษฐกิจพิเศษเหล่านี้ที่โด่งดังและรู้จักกันดีที่สุดก็คือ เซินเจิ้น อันเป็น
เขตที่ติดต่อกับเกาหลิน แหล่งที่คนไทยนิยมไปสับจ่ายซื้อของ เอาเงินไปทิ้งไว้
ปีละ ไม่น้อยทีเดียวนั้นแหละ

แต่พื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการที่จะทำให้ประเทศทันสมัยได้ นอก
จากปัจจัยหลาย ๆ อย่างแล้วก็คือ การใช้ปัญญาชนและมีความรู้ทั้งหลายมา
ช่วยกันทำงาน แต่กระนั้นความไม่ไว้วางใจปัญญาชนก็ยังคงมีอยู่มาก ดัง
สะท้อนให้เห็นในบทบรรณาธิการของนิตยสารเป่ยจิงปรัทคัน (Beijing
Review) ทรูบต่อหลายฉบับในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมานับแต่ปี พ.ศ.
2522 โดยเรียกร้องให้คนทั้งหลายมีความเชื่อถือไว้วางใจปัญญาชนและ
ความสำคัญของปัญญาชนในการนำประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ให้จงได้

ปัญหาความไม่ไว้วางใจปัญญาชนและการที่ตัดปัญญาชนไว้ระดับต่ำสุดของสังคม ยังส่งผลไปถึงด้านอื่นด้วยคือ ทำให้ผู้เรียนจบวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ไม่อยากเป็นครู อาจารย์กัน ซึ่งก็นับ เป็นปัญหาที่สำคัญของสิ้นประการหนึ่งในปัจจุบันในการเร่งรัดพัฒนาการศึกษา เพราะขาดแคลนครู ทั้งนี้โดยไม่นับถึงว่าช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมทำให้เกิดผลเสียทางการศึกษาอย่างรุนแรง เพราะโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ต้องปิดการเรียนการสอนเป็นเวลาหลายปี (และเมื่อมีปัญหาเขาวงกตเกิดขึ้นที่ไร ผู้นำของจีนก็มักโยนความผิดไปให้การปฏิวัติวัฒนธรรมทุกที)

เมื่อผู้นำจีนยอมรับในความสำคัญของปัญญาชนและครูอาจารย์ งานวันครูจึงถูกจัดขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อให้ครูอาจารย์จำนวน 8.6 ล้านคน มีขวัญและกำลังใจดีขึ้น นอกจากนี้ยังจะมีการเพิ่มรายได้ ยกฐานะและให้ลัทธิศักดิ์การต่าง ๆ มากขึ้น เพราะปัจจุบันครูอาจารย์ขนาดระดับมหาวิทยาลัยบางคนได้เงินเดือนเพียงเดือนละประมาณ 500 กว่าบาท บางคนก็ได้ 600 - 700 บาท ถ้าเป็นค่าสัตรจารย์เต็มขั้นอาจได้ถึง 3,000 บาท อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เมื่อมีการปรับราคาสินค้าครั้งใหญ่ในจีน เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ซึ่งนับเป็นครั้งที่ 6 นับแต่ พ.ศ. 2521 ที่เริ่มนโยบาย 4 หันล้มมี ชาวนครปักกิ่งทั้งหลายรวมทั้งครู อาจารย์ทั้งหลายด้วย จะได้เงินเพิ่มค่าครองชีพคนละ 7.5 หยวน (ประมาณ 75 บาท) ต่อเดือน

ก่อนหน้าจะมีการจัดงานวันครู ด้วยการตระหนักในความสำคัญของการศึกษา และปัญญาชน ในตอนกลางเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา จึงได้มีการประชุมสัมมนา เพื่อจะขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี สำหรับในเมือง และมีการจัดตั้งสำนักงานคล้ายกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติของไทย ขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบในงานการศึกษาของชาติ ซึ่งจะช่วยให้กระทรวงศึกษาธิการสิ้นสุดความสำคัญลงไปมาก และเพื่อให้งานซึ่งเรียกว่า การปฏิรูปการศึกษา บรรลุผล จึงได้แต่งตั้งให้บุคคลที่สำคัญมากมารับผิดชอบ ซึ่งในบ้านเราจะเรียกว่า เชาจาริการ แต่จีนเรียกเป็นรัฐมนตรี บุคคลที่ว่านี้คือ หลี่ เฝิง (Li Peng) ซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีอยู่ก่อนแล้ว และมาทำงานนี้ควบอีกตำแหน่งหนึ่ง ปัจจุบัน หลี่ เฝิง อายุ 57 ปี และได้รับการฝึกอบรมทางด้านวิศวะจากโซเวียต และเคยเป็นหัวหน้าโครงการพลังงานนิวเคลียร์ของจีนด้วย นอกจากนี้ หลี่ เฝิง ยังจัดเป็น "แดงผู้เชี่ยวชาญ" และมีโอกาสสูงมากที่จะได้เป็นทายาทของ จ้าว ลี่หยาง เพื่อการสืบทอดตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปคนหนึ่งด้วย (ซึ่งหมายความว่า ยังมีคนอื่น ๆ ที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับตำแหน่งนี้เช่นกัน)

การตั้งรัฐมนตรีใหม่หลายครั้งที่ผ่านมา รวมทั้งการประชุมครั้งสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในเดือนกันยายนที่เพิ่งผ่านมาดังกล่าว นอกจากมีการแต่งตั้งคนหนุ่ม คนที่จะรับผิดชอบในการดำเนินนโยบาย 4 ทันสมัยต่อไปแล้ว

ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การแต่งตั้งปัญญาชนหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เข้ามาทำงานในระดับสูงด้วย อันแสดงให้เห็นว่า ผู้นำของจีนเห็นความ จำเป็นและตระหนักในความสำคัญของปัญญาชนในการพัฒนาประเทศ เพื่อสิน จะได้ไล่ทันประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลายได้ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ หู เย่าปิง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีน ก็ได้กล่าวกับหนุ่มสาวซึ่งเพิ่งจบจากวิทยาลัย และได้รับการอบรมให้เป็นครูเพื่อไปช่วยสอนในชนบท 1 ปี จำนวน 3250 คน ว่า ขอให้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ เพื่อทำให้จีนเป็นประเทศที่ทันสมัยใน พ.ศ. 2564 (ค.ศ. 2021) อันเป็นปีที่ครบ 100 ปีของการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีนในหลังได้ และพอถึงปี พ.ศ. 2592 (ค.ศ. 2049) อันเป็นเวลาครบ 100 ปีของการ สถาปนาระบบบงการรัฐประชาชนหรือระบอบคอมมิวนิสต์ในจีน จีนจะต้อง เป็นประเทศสังคมนิยมที่มั่งคั่งและมีอำนาจ ดังนั้นในช่วงเวลานี้จีนให้ความสำคัญ แก่การศึกษาสูงมาก

ผู้เขียนคิดว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องสรุปบทเรียนของจีนเกี่ยวกับความสำคัญ ของปัญญาชนในขณะนี้ แต่ใคร่กล่าวในกรณีของไทยสักนิดว่า ทุกวันนี้เรามีบัณฑิตที่ "องาน" (ขอใช้คำศัพท์ของจีน) เป็นจำนวนมาก และเมื่อมีการสอบบรรจุเป็น ข้าราชการที่ใดก็มีการแห่ไปสอบมากมาย ทำไมบัณฑิตของเราซึ่งหวังที่จะรับ ราชการกันสูงมาก เพราะมีความมั่นคง มีสิทธิพิเศษมากมายกระนั้นรี หนทางอื่น ที่ดีกว่าอาชีพราชการไม่มีแล้วหรือ ฯลฯ นักศึกษาทั้งหลายคิดถึงการเรียนเพื่อ

ความฉลาด เพื่อความสามารถในการปรับตัว และเพื่อไปสร้างงานใหม่
กันเพียงใด วลีที่ว่า "ฉันทิงมาหาความหมาย" ยังอยู่ในความนึกคิดเพียงใด
ถ้ามันลดลงไปก็ควรอัดฉีดให้เข้มข้นและเต็มปรี๋เข้าไว้ เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มี
"คุณภาพ" หรือ "ผู้รู้" ตามความหมาย และเมื่อเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์แล้วก็
ต้องอัดฉีดความรู้ให้กับตัวเองตลอดเวลา ถ้าทำเช่นนี้ได้แล้วก็จะกลัวอะไร
กับการ "รองาน" ผู้เขียนเชื่ออย่างยิ่งว่า โอกาสสำหรับ "ผู้รู้" ในบ้าน
เรายังมีอีกมาก จงใช้ความรู้ที่ได้มานั้นแหละเป็นพื้นฐานเพื่อการดัดแปลง
และสร้างงานใหม่ขึ้นมา แล้วงานนั้นก็ส่งผลกระทบต่อความเจริญของประเทศ
อย่างแท้จริงต่อไป แต่ถ้าบัณฑิตทั้งหลายเป็น "ปริญญาชน" มากกว่า
"ปัญญาชน" ผู้เขียนก็ออกจะท้อแท้กับอนาคตของ "ปริญญาชน" ตลอดถึง
อนาคตของประเทศด้วย

แบบไทย

ในตำรา กิริยามารยาทและการใช้ถ้อยคำในราชสำนักและตำรา
มารยาททางมาว่าไว้ว่า การไหว้ นั้นต้องประนมมือทั้งสองให้นิ้วชิดกัน แล้ว
ยกมือขึ้นให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ตรงสันจมูก ถ้าเป็นการไหว้บุคคลที่เสมอดีก็
ก็ไม่ต้องก้มศีรษะ ถ้าเป็นการไหว้บุคคลที่มีอาวุโส ก็ก้มศีรษะลงต่ำตามควร
แก่ศักดิ์ของผู้ไหว้ อย่าไหว้ไปต่าง ๆ ต้องให้หน้าตรงไปทางผู้ที่จะไหว้เสมอ...
สรุปว่าการไหว้เป็นไปตามอาวุโสของผู้ไหว้และรับไหว้ แสดงโดยตำแหน่ง
ของมือที่ประนม และการก้มศีรษะ ที่นี้มาดูทางปฏิบัติบ้าง ในแวดวงชาว
ชอยนี้ ถ้าใครสังเกตนักเรียนมัธยมสาริต อนุমানได้ว่าวิธีไหว้ได้ประดิษฐ์
ขึ้นใหม่โดยสิ้นเชิง กลับกับตำรา เข้าใจว่าคงจะเป็นแบบอย่างไทยแบบใหม่
การรับไหว้ก็น่าจะสำคัญพอ ๆ กับการไหว้ ถ้าผู้อ่านสังเกตให้ดีจะเห็นว่า
ยิ่งน่าลั่นใจ บางคนรับไหว้คนอื่นแล้ว จะไม่มีทางได้รับไหว้จากคนอื่นอีกเลย
เพราะทำรับแสดงอาการที่เคาะที่ทำให้ผู้ไหว้ขยาด เช่น การรับไหว้ด้วยท่า
แบกขวาน รับไหว้แบบปลาหางเบือน หรือไม่ก็รับแบบคนเป็นอัมพฤก ใน
บรรดาคนที่ผู้ใดไหว้แล้ว จะประทับใจการรับไหว้ และภูมิใจที่ตนตัดสิ้นใจ

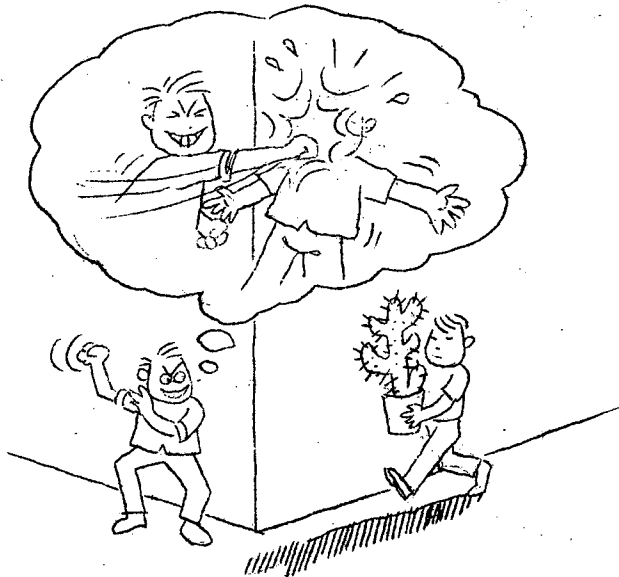
ยกมือไหว้ เพราะท่านรับไหว้คนอื่นอย่างประณีตที่สุด คือ ท่านอดิตตคณบดีคณะ
มนุษยศาสตร์ ถ้าจะพูดถึงกลุ่มชนที่สร้างประเพณีการไหว้ขึ้นมาใหม่ และ
ให้ความสำคัญกับการทักทายด้วยการไหว้มากที่สุดในทางปฏิบัติก็เห็นจะได้แก่
ชาวสันตือโคก ลองสังเกตดูก็แล้วกันว่ามีความประณีตเพียงใด

ช่องว่างหรือช่องห่างเรื่องวิจัย

คำถามที่ว่า ทำไมพัฒนาการทางเทคโนโลยีของประเทศกลุ่มทวีปยุโรป
ถึงได้ตามหลังสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นอยู่หลายช่วงตัว อาจจะเป็นคำถามที่ไม่
น่าสนใจสักเท่าไหร่สำหรับหลายคน แต่สำหรับบางคนที่มีความหลังผูกพันอยู่กับประเทศที่
เอ๋ยถึงอาจจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจต่อ เรื่องที่นำมาเล่าต่ออีกทีนี้ไม่ใช่ต้องการมา
รำลึกความหวังอะไรดอก แต่เห็นว่ามีบางอย่างพาดพิงถึงมหาวิทยาลัย อาจ
จะใช้เป็นอาหารหรือเป็นเครื่องเตือนจิตสะกิดใจสำหรับนักบริหารและ
นักวางแผนได้บ้าง คำตอบต่อคำถามข้างบนนั้น คอสมินิสต์หนังสือพิมพ์เฮรัลด์
ตรูบูน สรุปลักษณะสัมภาษณ์นักวิทยาศาสตร์คนสำคัญ ๆ ไว้ว่า ส่วนหนึ่งเกิด
จากภาวะวิจัยที่ทำในระเทศกลุ่มยุโรปยังเป็นแบบดั้งเดิม คือ เน้นวิทยาศาสตร์
พื้นฐาน และทฤษฎี มักจะอิสระจากด้านอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่ใน
สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นได้ลงทุนด้านการวิจัยโดยเน้นความต้องการทาง
อุตสาหกรรมมากเป็นพิเศษ ขณะเดียวกันก็ไม่ได้ทอดทิ้งการวิจัยทางทฤษฎี

จะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยใหญ่ ซึ่งส่วนมากเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น ฮาร์วาร์ด เอ็มไอที สแตนฟอร์ด คาลเทค ล้วนแต่มีสัญญาโครงการวิจัยกับ บริษัทและอุตสาหกรรมเป็นเงินก้อนมหึมา ในแต่ละปี และมุ่งทำการวิจัยเชิงพาณิชย์เป็นหลัก ขณะที่สถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัยในยุโรปมักเป็นของรัฐ หรือรัฐควบคุมอย่างใกล้ชิด ความไม่สะดวกและขั้นตอนที่ยุ่งยากทางราชการ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กิจการวิจัยของยุโรปไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ข้อสรุปสำหรับในที่นี้ก็คือ "การวิจัยที่ก่อให้เกิดผลผลิตเชิงพาณิชย์เท่านั้นจะทำให้กิจการวิจัยรุ่งเรือง และนำประเทศไปสู่ยุคแข่งขันทางเศรษฐกิจได้อย่างตลอดรอดฝั่ง"

โจเซฟ พิกเชท เฮรัล ตรีบุน 19 ก.พ. 29

ห้องสมุด

สืบเนื่องมาจาก "ชอย 23" เล่มที่ผ่านมา ได้เริ่มมีการแนะนำหนังสือที่ห้องสมุดได้รับต่อผู้ใช้บริการ ดังนั้นในช่วงนี้ฝ่ายส่งเสริมการใช้บริการขอแนะนำให้ท่านรู้จักหนังสืออ้างอิงที่มีอยู่ในห้องสมุด 3 เล่มด้วยกัน

หนังสือเล่มแรก สำหรับท่านที่ต้องการรู้ประวัติความเป็นมาหรือสถิติชื่อที่นิยมตั้งกัน The Guinness Book of Names เล่มที่สอง The Illustrated Reference Book of Ancient History เป็นหนังสือพร้อมด้วยภาพอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในยุคโบราณโดยเฉพาะ และท่านที่สนใจในเรื่องของศิลปะ The Illustrated Reference Book of Art จะให้แนวเบื้องต้นของการศึกษาค้นคว้าศิลปะ

ท่านที่สนใจติดตามหาอ่านได้ ณ บริเวณชั้นหนังสืออ้างอิงภายในสำนักหอสมุดกลาง

Dunkling, Leslie The Guinness Book of Names.

Middlesex, Guinness Superlatives Ltd., 1983.

ชื่อ...ใครคิดว่าไม่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของหรือสถานที่ ล้วนแล้วแต่มีชื่อเรียกด้วยกันทั้งนั้น ก็แล้วทำไมจึงมีการตั้งชื่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ใครเป็นผู้คิดชื่อให้ผู้คนเรียกขานกันต่อ ๆ มา ชื่อไหนที่เป็นที่นิยมตั้งกันมาก

Popular dog names

The list below shows the most frequently-used names for dogs in the USA, as revealed by a computer-based study of some 25000 dog licences issued in 1977.

1. Lady	14. Rusty
2. King	15. Sandy
3. Duke	16. Susie
4. Peppy	17. Duchess
5. Prince	18. Blackie
6. Pepper	19. Ginger
7. Snoopy	20. Queenie
8. Princess	21. Rex
9. Heidi	22. Candy
10. Sam	23. Buffy
11. Coco	24. Mitzie
12. Butch	25. Tiger
13. Penny	26. Smokey

The Illustrated Reference Book of Ancient History.

London, Windward, 1982. 170 p.

คำว่า "ประวัติศาสตร์" มีความหมายเป็นล่องนัยด้วยกัน สำหรับภาษาใน
ปัจจุบัน "ประวัติศาสตร์" และ "อดีต" มีความหมายเดียวกัน แต่โดย
แท้จริงแล้ว คำว่า "ประวัติศาสตร์" หมายถึง อดีตที่ได้มีการจารึกเอาไว้
ต่างหาก

เรื่องราวทั้งหลายภายในหนังสือเล่มนี้สังรอยเรียงประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
แต่ครั้งเริ่มตั้งถิ่นฐานที่อยู่ ผ่านความเจริญรุ่งเรืองและตกต่ำของอารยธรรม
สมัยต้น ยุคสมัยเรอเนซองส์ กระทั่งถึงวิวัฒนาการของภาษาเขียน
สู่เมเรียน เหล่านี้ค้นได้จากหลักฐานทางโบราณคดี ซากฟอสซิล ภาพ
ฝาผนังถ้ำ และซากของอาคาร

จะเห็นได้ว่าในช่วงล่องศตวรรษที่ผ่านมา ความรู้ของมนุษย์ในเรื่องราวก่อน
ประวัติศาสตร์ได้เริ่มทวีความสำคัญขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากเครื่องมือใหม่ ๆ
ทางวิทยาศาสตร์! ที่ทำให้เราสามารถมองเห็นแนวที่แจ่มชัดของมนุษย์ในยุคก่อน
ประวัติศาสตร์ในด้านเศรษฐกิจ การค้า การเคหะ หรือแม้แต่องค์กรทาง
การเมืองและสังคมก็ตาม

The Illustrated Reference Book of Art. London,

Windward, 1982. 184 p.

ขอบข่ายของศิลปะนั้นรวมถึงจิตรกรรมและประติมากรรม สถาปัตยกรรม
ดนตรี เต้นรำ ละครคน วรรณคดีและฟิล์ม สำหรับในศตวรรษที่ 20 นี้
มีคำเกิดขึ้นหลายคำ อย่างเช่น Cubism Fauvism, Constructivism,
Expressionism, Abstract Expressionism, Pop Art, Op Art
หรือ Minimal Art

หนังสือเล่มนี้จึงเป็นแนวให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับประวัติศาสตร์อันซับซ้อนของ
ศิลปะ เนื่องจากวิถีทางของศิลปะมีความแตกต่างกันตามแต่ละวัฒนธรรม
รูปแบบและ เครื่องดนตรีของชาวเอเชียย่อมต่าง ไปจากของยุโรปเป็นธรรมดา
ความไม่เหมือนกันดังกล่าวนี้เองจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ยากในการที่จะตอบคำถาม
ว่า "ศิลปะคืออะไร"

เป็นการเฉพาะ นอกเหนือจากวัตถุประสงค์อื่น ที่ขัดแย้งบ้าง ไม่ขัดแย้ง บ้าง ซึ่งนำไปตีราคาได้เป็น 3745 หรือ 4945 (นี่ไม่ใช่ใบห่วย อย่าคิด ไปเสียเงินเสียทองซื้อเข้า) แล้วแต่กรณี โดยปกติตัวปริญญาบัตรไม่มี ค่าเป็นตัวเงิน แม้หลายคนจะลงทุนกันมากโข ด้วยหยาดเหงื่อ น้ำเงิน น้ำตา และน้ำลาย จนกว่าจะได้ปริญญาบัตรเป็นเครื่องรับรองตามระบบ ราชการไทย

วิจัย... พูดถึงคำนี้ ชาวชวยคนโตถ่อมตัว ยอมรับว่าไม่รู้เรื่อง เห็น จะเป็นคนเขยระเบิด คงอยู่ในดินแดนแถบนี้ไม่ลุ่มลึก เพราะใคร ๆ ก็พูด ถึงการวิจัยกันเป็นตุเป็นตะ แถมยังมีความสำคัญต่อชีวิตราชการในชวยอีกด้วย จะเพิ่มชื่อหน้าให้ยาว ๆ ก็ต้องอาศัยสิ่งนี้ด้วย ถ้าจะแปลในเชิงพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิตศึกษา ก็หมายถึงกิจกรรมที่ผู้ท้ออยากเป็นมหาบัณฑิตหรือ ดุษฎีบัณฑิตจะต้องทำ ส่วนผู้ที่เรียกว่าที่ปรึกษา ก็ขอเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ไปด้วย เพราะเคยชำนาญแต่การอ่านและวิจารณ์ ส่วนการลงมือทำด้วย ตัวเองนั้น พันสมัยเสียแล้ว แถมมีอุปสรรคนานัปการ สิงขอเล่นบทบาท passive role หนักกว่า เท่าที่สังเกตได้ แนวความคิดเรื่องการวิจัย มีอยู่ด้วยกัน 2 พวก พวกที่ 1 กลุ่มคร่ำคร่าคำลัทธิหรือวิทยาคำลัทธิในแบบ เชื่อว่าการวิจัยคือการศึกษาค้นคว้าตามวิธีที่รู้สึกว่ามันน่าเชื่อถือ ใน เรื่องที่ "รู้สึกว่าจะ" น่าสนใจตามสามัญสำนึกที่ผู้ท้ออ่านรู้เรื่องสามารถให้ คำแนะนำได้ พวกที่ 2 กลุ่มวิทยาคำลัทธิในแบบ เชื่อว่าการวิจัยเป็น

การศึกษาค้นคว้าที่เป็นระบบ เป็นไปตามพัฒนาแห่งความรู้ในแต่ละสาขาวิชา มีความลึก และปฏิเธรสำมัญสำนึก เน้น logic of inquiry แทน
แน่นอนว่าในขอยนี้ กลุ่มแรกมีมากที่สุด ครอบคลุมมานานหลายทศวรรษ
และมีแนวโน้มที่จะครองต่อไป เพราะปัจจัยเอื้ออำนวยด้วยประการทั้งปวง

เค้าโครงละเอียด...ชัดเจนตามชื่อที่เรียก ต้องละเอียด ใคร ๆ อ่าน
ก็ต้องรู้เรื่อง ยิ่งให้ใช้เป็นบทที่ 1 บทที่ 2 ได้ยิ่งดีมาก เพราะทุนแรงได้เป็น
อย่างดี แรงงานซึ่งทุ่มเทให้กับการเขียนเค้าโครงละเอียด ยิ่งกว่าการ
พยายามสำรวจและพัฒนาปัญหาวิจัยให้มีความถูกต้องและลึกซึ้งยิ่งขึ้นทั้งในแง่
ของหลักวิชา และเหตุผลทางวิชาการ ก่อนที่จะดำเนินการวิจัย ตลอดจน
ความสามารถของผู้ทำวิจัยที่จะสามารถชี้แจงต่อประชุมชน (กลุ่มผู้รู้และมี
ประสบการณ์สูงในสาขาวิชาของตน) ให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเองมีความคิดที่
กระจ่างและคนในวงการก็ยอมรับแนวความคิดนั้น

คณะกรรมการพิจารณา เค้าโครงละเอียด...หมายถึง คณะกรรมการ
ลับเฉพาะที่จัดรับแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้ทำหน้าที่กลั่นกรอง และให้คำแนะนำทาง
วิชาการแก่นิสิต (รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยในบางกรณี) ที่เสนอเค้าโครง
ปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการนี้มีทั้งชนิดมุ่งเล็ก กล่าวคือ เฉพาะสาขาวิชา
และประเภทมุ่งใหญ่ คือ รับผิดชอบหลายสาขาวิชาเอก ประเภทมุ่งเล็กเดาได้
ว่าถือสมมติฐานว่าทุกวิชามี specialization เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้อง

ใช้ผู้รู้จริงเป็นผู้พิจารณา ส่วนพวกมันใหญ่ เตาได้ว่า ถือสมมติฐานความเป็น
สากลของสาขาวิชา ถึงไม่รู้ ไม่ได้ติดตามศึกษามาก่อน ก็พอใช้ประสบการณ์
อื่น ๆ หนึ่งเทียบประกอบการพิจารณาให้คำแนะนำได้ (เพราะไม่ต้องรับผิดชอบ
ใด ๆ ว่าสิ่งที่ตนแนะนำไปนั้น นำบัณฑิตลงคลองหรือไม่) เนื่องจากเรื่องที่
บัณฑิตเล่นอรรถเป็นเรื่องที่ไม่ได้เป็นเรื่องที่ลึกซึ้ง ถ้าลึกมากจนอ่านไม่เข้าใจ
ก็เดาว่าผิดคงเขียนไม่รู้เรื่อง สามารถเปลี่ยนให้เข้าใจได้ โดยไม่ต้อง
สนว่าหมายถึเรื่องเดิมหรือเปล่า ในข้อยนี้ก็มีทั้งสองระบบ แล้วแต่ว่าใคร
โชคดีจะได้สมาคมกับกลุ่มไหน

อาจารย์ที่ปรึกษา . . . ชื่อก็บอกอย่างชัดเจนแล้วว่า เป็นผู้ให้คำปรึกษา
ในการเขียนปริญญาบัตร มีหน้าที่อ่าน วิจารณ์ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ
เป็นเครื่องทดสอบฝึกหัดของนิสิต และลงท้าย เป็นผู้กำหนดเกรดปริญญาบัตร
ให้แก่เจ้าของปริญญาบัตร ปกติคนกลุ่มนี้มีอยู่ 2 พวก พวกที่ 1 ดีแต่อ่าน
และวิจารณ์ผลงานของนิสิต โดยตัวเองไม่เคยทำเอง การให้คำปรึกษา
จึงมีแนวโน้มที่จะใช้สามัญสำนึก และข้อวิจารณ์เชิงเหตุผลมากกว่าการพูดกันถึง
ข้อพิสูจน์เชิงวิจัย และความลึกซึ้งของเรื่องที่จะวิจัย ศัพท์เฉพาะที่นิยมใช้
กันมากในคนกลุ่มนี้คือ "กว้างไป" "น่าจะลึกซึ้งกว่านี้" "ข้อมูลไม่พอ" "ผิดหลัก"
"ให้ศึกษาเอกสารมากกว่านี้" ฯลฯ พวกที่ 2 เป็นพวกที่มี specialization
คือทำการวิจัยและค้นคว้าลึกในแขนงใดแขนงหนึ่งของตน เช่น mastery learning,

แบบพลังงาน แบบจำลองไอซิ่ง ก็มันตภาพรังสี จริยธรรม กับสติปัญญา
เป็นต้น ก็มักจะแนะนำให้นักศึกษาปริญญาโทขึ้นไปในแนวร่วม ความลึกซึ้ง
และความเฉพาะมักจะจะเป็นจุดเด่น ยากที่ "ชาวบ้าน" (คนนอกสาขาวิชา)
จะยกมาวิพากษ์วิจารณ์โดยใช้สามัญสำนึกได้ (ผิดกับในพวกแรก) ถ้าถือว่า
บัณฑิตศึกษาเป็นเรื่องของความลึก ประสบการณ์ การวิจัยเป็นหนทางสร้างฐาน
การค้นคว้าวิจัยให้กับบัณฑิต พวกหลังก็ควรเป็นฝ่ายทำถูกจุดมคติ แต่ถ้าถือว่า
บัณฑิตศึกษาแบบไทย ๆ จะเอาอะไรกันนักกันหนา ก็ไอ้ปริญญาเหมือนกัน เคย
ทำกันมาอย่างนี้ ตั้งหลายปีติดต่อกันแล้ว จนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายเคยชินกับ
ระบบ ชนิตไปไม่กลับ หลับไม่ตื่น ฟันไม่มี แล้วจะเอาอย่างไรกันอีก ผลิต
บัณฑิตกันออกไปเรื่อย ๆ ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไร นี่ก็กำลังคิดจะขยายขึ้นไป
เรื่อย โท แล้วก็ เอก หลังเอก ก็คงจะมีอีก ... ใครผิด ใครถูก ฆ่าชอย
คงต้องช่วยกันติดสิน

บรรยากาศการวิจัยสำหรับบัณฑิตศึกษา...แปลตรง ๆ ตัวให้ชัดที่สุดก็

คือ WHAT DOES IT MEAN ?

???. คำนี้มีความหมายยืดยาวเกินที่จะพรรณนาในที่นี้

ดูกรอาณนที บุคคลผู้ไม่รู้พระนิพพาน ไม่ควรเป็นครู
สั่งสอนท่านผู้อื่นใดในทางพระนิพพานเลย ต่างว่าจะสั่งสอน
เขา จะสั่งสอนว่ากระไร เพราะตัวไม่รู้ เปรียบเหมือนบุคคล
ไม่เคยเป็นช่างเขียนหรือช่างต่าง ๆ มาก่อนแล้ว และอยากเป็น
ครูสั่งสอนเขา จะบอกแก่เขาว่ากระไร เพราะตัวเองก็ไม่รู้
ไม่เข้าใจ จะเอาอะไรไปบอก ไปสอนเขา จะเอาแต่คำพูด
เป็นครู ทำตัวอย่างให้เขาเห็นเช่นนี้ไม่ได้ จะให้เขาเล่าเรียน
อย่างไร เพราะไม่มีตัวอย่างให้เขาเห็นด้วยตาให้รู้ด้วยใจ
เขาจะทำตามอย่างไรได้ ตัวผู้เป็นครูนั่นจะต้องทำก่อน ถ้าทำ
ไม่ได้ก็ไม่ควรเป็นครูสอนเขา ถ้าขึ้นเป็นครูก็จักพาเขาหลงโลก
หลงทาง เป็นบาปเป็นกรรมแก่ตัวนักราชที่เดียวฯ

ศิริมานนทลู่ตร

ใครหนออย่างคิด?

<u>ผลงาน</u>	<u>ปีพ.ศ.</u>	<u>ผู้ประดิษฐ์</u>	<u>หมายเหตุ</u>
ปากกาลูกลื่น	2431	จอห์น เจ. เลาด์ (สหรัฐฯ)	ชนิดที่ใช้ การได้ตีสริงและ ราคาถูก ทำได้เมื่อ 50 ปีต่อมา
ลวดหนาม	2410	ลูเซียน บี. ลิมิท	ใช้งานครั้งแรกใน อังกฤษเมื่อ 13ปีต่อมา
ฟันปลอม	2360	แอนโรนี เอ. แพลนสัน (สหรัฐฯ)	
เครื่องแก้ว	1967ปีก่อนพ.ศ.	ชาวฮียิปต์และเมโสโปเตเมีย	
แผนที่	3267ปีก่อนพ.ศ.	ชาวสุเมเรียน	

Guinness the Book of Answers. 1985.

อะไรเอ๋ย หมูไป ไก่มา

ก็โฆษณาอะซี.....

"ช่วย 23" ยินดีรับตีพิมพ์โฆษณาที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย

โดยขอสิ่งแลกเปลี่ยนเล็กน้อย (หวานพืช หรือผลไม้)

1 หน้ากระดาษไทย 1 กล่อง หรือกระดาษโรเนียวยาว 2 ริม

1/2 หน้า กระดาษไทย 1/2 กล่อง หรือกระดาษโรเนียวยาว 1 ริม

เพื่อเอามาทำ "ช่วย 23" ให้ท่านได้อ่านกันต่อไป

